

KALÁKA

UTASI MÁRIA

RÉGEN

Régen kalákába dőgoztunk.
Valamelyik elfutott a
falubeli nyámsághoz,
hogy gyünnének segélleni.
Megmondták, hogy hetfőn
vagy akkor, amikor.

Oszt összegyüüttünk.
Hordtuk a követ,
raktuk a fát;
ácsoltunk, faragtunk.
Estére gyűlőre
tértünk a házhó.
Dalloztunk táncoltunk.

KALOTASZEGI FELELET

Hány éves kigyelmed Topó?
Köszönöm megvagyok.
De mégis mennyi?
Hásze' én csak ötvenkettő.

A FAZEKASNÁL

Bobopám bobonyám is
agyaggal mocskolódék!
Minden nemzetségem.
Az apám elhótt mielőtt
ráoktatott vón!
Eleénte kicsig
ütögette az ujjamat.
Elsőben bémegyünk a földbe
és kihányuk a földszinre.
Itthon beáztatjuk
mikor beázik
beverjük butyókával.
Lucskos e' mesterség!
Aztán szelővel szeljük.
Megest csak áztatjuk.
Megtapodjuk.
Most gyün a padra,
aztán szabjuk
amennyi köll a fazékhoz.

A FÜLES KEMENCE

Csinálódott a kemence.
Piculát tett alája
Jószág VeszeliKa,
meg két gerezd fokhagymát.
Elsőben is alapítottunk a tűzhelyt!
Száját is hagytam
ahun a kenyeret vetik bé.
Bélest süttem kis Erzsóknak!
Kilenc-tíz óra formáig
égett a tűz.
Utóbb béfojtottuk.

AKAD

olyan öregrendű gúnár,
aki átfeküszik s
olyan kíváncsi az
eleség után, hogy kicsipkedi
a kenyeret főjül
az asztalfiából.

TÉLEN

Hébe-hóba bájövek.
Eszek, ha ád az asszony.
Friss sütetű kenyeret,
mézeslepényt.
Ha nincs, hagymát.
Iszok e' kis pálinkát
s haladok el.
A kitekintőn, ahol meg
adódik bé a világosság
nézem a menyecskéket.

A SZÓSZÓLÓ

Pengő forint bírsággal
mindenki
harangszóra hallgasson:
Mehalt Nemős Bódog
Az Árva-soron!